

[Janne Normann]

marks Radio for ensidighed. Det er rigtigt, at ytringsfriheden ikke skal benyttes af Danmarks Radios medarbejdere. De må ikke benytte medierne til at fremsætte egne synspunkter. Men det er en journalistisk forpligtelse, når man interviewer et menneske – især selvfølgelig i politik, men i det hele taget når man laver et interview – at stille de kritiske spørgsmål, som den lyttende befolkning ville have stillet, hvis de havde haft personen her. Det er en forpligtelse, som meget ofte bliver forvekslet med fremsættelse af egne synspunkter, men det er en forveksling, jeg meget kraftigt må advare imod.

Birte Weiss (S):

Hr. Erhard Jakobsen spurgte: hvor i alverden ved man egentlig fra – og her henviste man til mit indlæg før – at størsteparten af de klager, som hr. Erhard Jakobsen og hans lytterorganisation er kommet med over for Danmarks Radio, er blevet tilbagevist? Det var ikke hemmeligheder fra radiorådet, jeg afslørede ved den lejlighed. Jeg henviste såmænd til bemærkningerne i hr. Erhard Jakobsens eget lovforslag, hvor der i sp. 2 står:

»De fremførte klager er oftest afvist af radiorådet med et betydeligt flertal.«

Men når det bliver trukket frem her af hr. Erhard Jakobsen, er det egentlig en ganske god illustration af den arbejdsmetode, hr. Erhard Jakobsen har valgt. For hvordan er det egentlig, man har forsøgt at skabe denne næsten hetzagtige stemning imod Danmarks Radios medarbejdere? Jo, det foregår på den måde, at når hr. Erhard Jakobsen har hørt en radio- eller TV-udsendelse, hvor der luftes nogle synspunkter, som ikke passer ind i hr. Erhard Jakobsens politiske kram, lyder det omgående: jeg klager til radiorådet. Derefter bliver der ofte i et åbent møde, hvor klager ikke behandles, i radiorådet sagt: jeg klager omgående til radiorådet. Og når vi så kommer til den konkrete behandling af sagen, viser det sig, at klagen ikke har noget kød på sig, men ved at benytte præcis den fremgangsmåde forsøger man at skabe et indtryk af, at der er noget om snakken. Men tilbage står den kendsgerning – og det erkender man også her i lovforslaget – at i langt, langt størsteparten af klagerne har der ikke været noget kød på sagen, og Danmarks Radio er selvfølgelig selv interesseret i at beklage, når

der sker fejl, og som fru Janne Normann meget rigtigt sagde, er der i langt, langt de fleste tilfælde ikke kød på sagen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Hr. Erhard Jakobsen stillede mig et par ganske konkrete spørgsmål. Det ene drejede sig om, hvad ytringsfriheden for medarbejdere i Danmarks Radio gik ud på. Jeg må sige, at den udlægning, som hr. Erhard Jakobsen selv gav, kan jeg erklære mig enig i.

Dernæst vil jeg sige, at i publiceringsreglernes § 7, stk. 1, er det gjort ganske klart, hvad der ligger i alsidighedsbegrebet, og det er vedtaget af tinget. Derefter er det radiorådet, som er det bestemmende organ. Jeg er helt enig med hr. Bertel Haarder i, at vi ikke skal have en radiodebat hver uge her, og at hver enkelt sag i radiorådet skal afgøres med den sammensætning, der er. Ellers skal loven laves om, og så må vi fastholde loven, som den er i øjeblikket.

Men det, der er det afgørende, er, at alle synspunkter i rimelig balance skal kunne komme til orde, også minoriteternes, og det gælder, hvad enten det er folkelige bevægelser, kulturelle bevægelser eller politiske bevægelser. Det er dog også en sikkerhed for centrum-demokraterne.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil først gerne takke hr. Bertel Haarder for hjælpen; så har vi fået det sat på plads, og det var dejligt.

Hetzagtig stemning, siger fru Birte Weiss. Ja men det er da mærkeligt, at det altid er hetzagtig stemning, når det ikke lige passer ind i de frelstes forestilling. Det er egentlig mærkeligt, at hr. Erhard Jakobsen altid kommer i mindretal i radiorådet, hvis det skulle være et spejl af befolkningen, når de undersøgelser, der er, viser, at de stort set giver hr. Erhard Jakobsen ret. På alle møder ud over landet hører man det samme. Lad os tage sådan noget som »Matador« f. eks., en stor folkelig succes, den er ikke lavet i Danmarks Radio. Lad os så tage »Skorpionen« f. eks., der er det værste møg; den får vi ikke lov til at diskutere herinde, selv om man har brugt millioner af kroner på den. Men så er det bare en hetzagtig stemning, hvis man ytrer sig om det.